

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OUDE LIEFDE ROEST NIET

blijspel in drie korte bedrijven voor senioren

door

Raymond Willems

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.1068

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Bergerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *OUDE LIEFDE ROEST NIET* op te voeren moet de naam van auteur *RAYMOND WILLEMS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/Raymond Willems
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N.

KAMIEL: (gepensioneerde) echtgenoot van Mariette.

MARIETTE.

JAN: inwonend broer van Mariette. Weduwnaar
zonder kinderen.

MADAM BLANCHE: Kokette rijke weduwe.

LIS: Roddelmadam van de straat.

D E K O R.

Toneelschikking: Gewone huiskamer met twee of
drie deuren en een raam. Gewone bemeubeling.
Klok niet vergeten.

E E R S T E   B E D R I J F.

Als het doek opengaat leest Kamiel de krant. Hij is in blauwe werkovertal. Voortdurend onderbreekt hij zijn lektuur om naar de klok te kijken.

Na enkele keren vouwt hij ongeduldig zijn krant dicht.

KAMIEL: Vrouwen ! Vrouwen ! Die kunnen nooit op tijd zijn !

Mariette is al van zeven uur weg naar de kapster.

Stel u voor !

O.L. Heer heeft niet zoveel werk gehad om al de beesten van de hele wereld te schilderen, als tegenwoordig de kapsters tijd nodig hebben om vrouwen hun haar te doen.

(Heel erg ongeduldig)

En Jan zit op mij te wachten op het duivenhok. (Gaat aan het venster kijken)

Waar blijft zo toch wel ! (Tegen het publiek)

Ik moet wachten op de televisiereparateur. Die heeft beloofd deze voormiddag te komen.

JAN: (OP. in blauwe kiel.)

(Heel gejaagd)

Kamiel, Kamiel. Dat moet ge zien. Dat moet ge zien.

Kom nu eens kijken. Weet ge wie terug op de duiventil zit ?

KAMIEL: (rustig)

Als het de kater uit de geburen is, moet ge mij niet komen roepen.

Ge hebt mijn toelating om hem met de borstelsteel zijn jas uit te kloppen.

JAN: Niks kater. Veel schoner. Ge raadt het nooit !

KAMIEL: (nog lastig)

Doe zo flauw niet. Ge doet precies of de heilige geest geland is.

JAN: (verontwaardigd)

Mens, zijt gij lastig.

Goed als ge het zo verstaat, ben ik de pist in.

(Wil vertrekken)

KAMIEL: (draait bij.)

Och Jan, ik ben lastig.

Ons Mariette is nog niet terug van de kapster en ik moet op de voordeurbel letten.

JAN: Is Mariette nog niet terug ?

KAMIEL: Wat zou het.

JAN: Weet ge wie op de til zit ?

KAMIEL: Zeg het maar, ik kan tegen een stoot. Eén ongeluk komt nooit alleen.

JAN: Ons witpen.

KAMIEL: Wablief ? Welke witpen ?

JAN: Die die we voor drie weken ingezet hebben op Solré.

KAMIEL: (Spottend)

En daar maakt gij zoveel trammelant over ?

Die witpen is goed voor de soepketel.

JAN: Dat ziet ge van hier ! Soepketel !

Een beestje dat mij vijftwintigduizend frank heeft gekost op de veiling in Beverlo.

KAMIEL: En dan ? Wat telt voor een duif ? Geld of vliegen ?

JAN: Vliegen telt niet altijd. Ik ben zo blij dat ze terug is.

Zo rap als ze wat bijgeëten is zet ik haar terug bij de doifer waar ze bijna mee gepaard was toen we haar inkorfd. Ik geloof dat we toen veel te rap zijn geweest. Die twee waren mekaar nog niet vertrouwd genoeg toen we ze inkorfd. We hebben ze te vroeg gescheiden.

KAMIEL: Ik zeg daar gewoon: kastrollevlieger tegen en daarmee uit.

JAN: (Tevreden in de toekomst kijkend) Als ik er jongen van kweek, wed ik dat er een kampioen bij is.

KAMIEL: Zalig de armen van geest.

Apropos, zijt ge al begonnen die oude leg nesten af te breken ?

JAN: Dat is zeker.

Ik zat al zolang op u te wachten.

KAMIEL: Stomme televisie.

Zit een mens hier niets te doen en er is zoveel werk.

JAN: Geloof dat. Werk te veel maar ge moet gepensioneerd zijn.

(De bel van de voordeur gaat)

KAMIEL: Eindelijk, dat is die van de televisie.

(Gaat langs middenachter af.)

JAN: Het is niet te geloven !

Mijn witpenneke terug.

Mens daar ben ik blij mee. Zo een kampioen. Dat beestje heeft gewoon tegenslag gehad. Slecht weer. Veel te veel wind en gelijk ik zei: veel te vroeg ingezet.

Gewoon niet gereed. Ik haal er mijn geld nog uit.

Wacht maar effekes. Als ze terug met haar doifer gepaard geraakt, ben ik vertrokken.

(Lis op. Kamiel achter haar aan. Hij kan haar niet tegenhoude.

LIS: Ah, Jan, hoe gaat het er mee ?

KAMIEL: Luister nu toch eens. Mariette is niet hier.

LIS: Dat hebt ge al eens gezegd.

JAN: Lis, let maar niet op hem. Hij is met het verkeerde been uit het bed gestapt.

LIS: Dat lijkt me zo.

Wat scheelt er, Kamiel. Slecht geslapen ?

KAMIEL: Hm, hm.

JAN: Welk nieuws is er, Lis ?

KAMIEL: Het moet groot nieuws zijn dat wij het mogen horen voor dat Mariette hier is.

LIS: Mariette weet het al.

KAMIEL: Hoe, Mariette weet het al ?

JAN: Dat versta ik ook niet.

Dacht ge dat Mariette het voor ons geheim zou houden ?

LIS: Neen, neen maar....

(Tegen Jan)

Ik wilde uw gezicht zien.

JAN: Mijn gezicht ziet ge toch wel meer zeker ?

KAMIEL: Ze wil uw gezicht zien als ge pas geschoren zijt.

LIS: Neen, ik wilde zijn gezicht zien als ik het nieuws vertel.

KAMIEL: Ook een verloren gevlogen witpen gezien zeker ?

JAN: Daar kent ze niets van, van duiven.

Zeg het eens, Lis. Ge maakt me nieuwsgierig.

LIS: (Samenzweerderig)

Weet ge wie met Mariette op de stoep voor de kapster stond te praten ?

KAMIEL: Ik heb al twee keer misgeraden vandaag. Ik kwis niet meer mee. Uw beurt, Jan.

JAN: Hoe kan ik dat weten ?

LIS: Met madam Blanche.

JAN: (Verschiet duidelijk. Verslikt zich en begint te kuchen.)

(Met moeite)

Welke madam Blanche ?

LIS: Doe maar zo onnozel niet. Ge weet heel goed wie ik bedoel.

KAMIEL: (in zijn geheugen zoekend)

Madam Blanche, madam Blanche. Wie is dat nu weer ?

LIS: Die kent gij toch goed, hé Jan ?

JAN: (Nog nahoestend en kuchend)

Hoe.....wat.....wie ?

LIS: (Tegen Kamiel)

Ziet ge wel. Dat gezicht moest ik zien.

KAMIEL: Ik kan mijn duiven niet meer volgen. De zon staat in mijn ogen.

LIS: Allé Kamiel. Madam Blanche. Vroeger zegden we gewoon: Blanchke van de berg.

JAN: (Vreselijk verveeld met de situatie staat met de mond vol tanden en stapt van het ene been op het andere.)

Wat heb ik daarmee te maken ?

LIS: Mij vangt ge niet vogel.

In uw jonge tijd hebt ge ferm met haar gevrijd.

Met Blanchke van de berg.

KAMIEL: Jan, jongen, nu is uw witpen echt geland.

JAN: Dude koeien uit gracht halen.

KAMIEL: Maar mooie koeien hé, Jan ?

JAN: (Veegt zijn zweet af.)

Vroeger ja, vroeger. Dat betwist ik niet.

(Mariette op langs midden achter. Booschappentas vol.

Plastieken kapje op het hoofd om de verse krullen te beschermen.)

(Puft, zichtbaar opgelucht dat ze van die zware booschappentas verlost is.)

MARIETTE: Nu ben ik toch langer gebleven dan ik dacht.

(Tegen Kamiel) Is de T.V. gerepareerd ?

KAMIEL: Nog niet, neen.

MARIETTE: (Tegen Lis)

En, Lis, al vroeg op stap ?

Gij zijt mijn mannen komen gezelschap houden ? Dat is lief.

KAMIEL: Heel lief.